

Mimozemšťané a církve

V případě, že by se prokázala existence mimozemských civilizací, římskokatolická církev a vlastně všechny náboženské hnutí ve světě by musela, pokud by chtěla přežít, tuto skutečnost zapracovat do svého dosavadního učení. Jak by to zvládla konkrétně římskokatolická církev, která je dominantní církví ve střední Evropě?

Církev v současnosti s plnou parou pracuje na tom, aby existenci mimozemských civilizací vtěsnala do své dogmatiky.

Církev z teologického hlediska potřebuje mimozemské civilizace zařadit do některé z níže uvedených, následujících kategorií:

Tato potřeba se nám může zdát pro nás jako nevýznamná, ale pro církev je prvořadou.

I. kategorie: jedná se o mimozemské civilizace, které nejsou zatíženy dědičným hříchem. Znamená to, že v jejich duších přebývá Duch svatý, jsou bezhříšní a dokonalí a tím pádem i svatí. Měly by to být bytosti, které zatím nebyly podrobeny roli odolat prvotnímu pokušení.

II. kategorie: jsou to také ty mimozemské civilizace, které nejsou zatíženy dědičným hříchem, ale na rozdíl od civilizací patřící do první skupiny, je to díky tomu, že dokázali odolat (prvotnímu) pokušení. V jejich duších přebývá Duch svatý, jsou bezhříšní, dokonalí i svatí.

III. kategorie: civilizace, které jsou sice zatíženy dědičným hříchem, ale už byly vykoupeny Ježíšem Kristem. Do této kategorie patří např. i naše pozemská civilizace.

IV. kategorie: civilizace, které jsou zatíženy dědičným hříchem a zatím nebyly vykoupeny Ježíšem Kristem, ale jsou "spasitelné". Vykoupení je tedy ještě čeká.

V. kategorie: mimozemské civilizace, které jsou natolik zatíženy dědičným hříchem, že pro ně už neexistuje vykoupení (ani Bůh jim už nepomůže). Tito patří do kategorie zcela padlých, vlastně jsou v téže kategorii i padlí andělé.

Civilizace zařazené do II. kategorie nepřinášejí příliš těžký teologický problém. V těchto případech stačí teologické učení jen trošičku rozšířit a zobecnit. Je to poměrně snadno zvládnutelný úkol.

V případě civilizací, které jsou nebo budou zařazeny do V. kategorie už z teologického hlediska nastávají složitější problémy. Ovšem opravdu velký teologický problém začíná být v případě III. a IV. kategorie.

Začněme nejprve rozebírat V. kategorii:

Pokud by měly být tyto civilizace z hlediska biologického nám podobné, rodily by své potomky podobně jako je to u člověka, tak pak by byl problém vysvětlit, že jak může Bůh, který je nekonečně dobrý, stvořit padlou duši (tj. duši, která je v okamžiku stvoření již zatracená navěky). Vlastně by to znamenalo něco takového, jako kdyby Bůh šel stvořit přímo ďáblů. Což je z božského hlediska zcela nepřípustné. Proč to říkám? Protože podle učení církve duše člověka je stvořena v okamžiku zplození jeho fyzického těla (početí) a zároveň bere na sebe dědičný hřích. V tomto případě by dědičný hřích byl natolik silný, že ta duše, které je to "přišité", by následkem toho byla automaticky odsouzena k věčnému zatracení - bez možnosti nějaké další spásy. To by v tomto případě Bůh svou schopnost tvoření duší využíval jednoznačně jen za účelem zvýšení počtu zatracených duší. Jiný smysl by to vůbec nemělo. Takové počínání Boha by se dalo jen velmi těžko vysvětlit. Přesněji: vůbec by se něco takového nedalo vysvětlit.

Nyní si rozeberme III. kategorii:

Problém je v tom, že pokud je v každé galaxii nějaká, byť jen jedna civilizace - i v tomto případě je jejich celkový počet řádu miliard. Znamenalo by to, že Ježíš Kristus pokud by je chtěl "po jednom" vykoupit, tak by musel vlastně dennodenně na některé planetě umřít na kříži nebo se podobným způsobem obětovat jako to udělal podle naší církve na naší planetě. Přitom ještě, aby to stihl i časově, tak by se musel dokonce současně narodit na více planetách "najednou". Taková představa je ovšem teologicky těžko zvládnutelná a spíše asi téměř nemožná. Druhá z možností je, že Ježíš svým utrpením na kříži zde na naší planetě Zemi vykoupil všechny obyvatele našeho vesmíru. Jenže v takovém případě vyvstává otázka, že čemu můžeme děkovat, že Ježíš si vybral právě naši planetu z miliard jiných planet? Prohlásit Zemi z toho důvodu za nějakou privilegovanou planetu je dost povážlivé. A už jednou církev na to velmi doplatila, že si myslela, že Země je středem vesmíru. "Nemůže si dovolit něco podobného zopakovat". Co tedy jí vlastně zbývá? Uplatnit nějaký opačný postup a zkrátit tuto kategorii jen na obyvatele naší planety? Teoreticky se to dá, ale pokud něco takového ve skutečnosti neplatí, protože se to dělá jen kvůli záchraně dogmatiky a ne z objektivního důvodu, tak se to po čase zase jen vymstí. Bude to jen dočasné řešení. Neumím si představit, jak se jim podaří tuto otázku zvládnout a vyřešit.

No a teď si pokusme rozebrat IV. kategorii:

Teologický problém je podobný jako v případě II. kategorie. Rozdíl je jen v tom, že Ježíše čekají ještě miliony, ba možná miliarda "ukřižování". Taková představa je těžko přijatelná. Pokud by se něco takového oficiálně přijalo, vyvolalo by to vášnivé diskuse o reálnosti této představy. Autoritu církve by to jen poškodilo.

Na řadě je II. kategorie:

Tato je z teologického hlediska nejméně problematičtější. Ale opravdu jen z teologického. Proč?

Abychom dostali odpověď i se všemi možnými důsledky, které mohou nastat při zařazení některé mimozemské civilizace do této kategorie, udělejme tentokrát podrobnější rozbor. Bytosti zařazené do této kategorie by měly být takové bytosti, které budou považovány za ty, které se vyhnuly dědičnému hříchu. Pokud by taková alternativa prošla, znamenalo by to, že tím způsobem budou považováni za bezhříšné a zároveň díky tomu i za svaté. A co si myslíte, které že to budou ty bytosti? Myslíte si, že ty dobré? Já si myslím, že to budou ty, které si umějí nejdokonaleji zahrát na svaté. Následkem toho budou stát za církví v pozadí jako šedá eminence. Nikdo už nebude moci zpochybnit řízení církve, protože ona už bude znovu absolutní autoritou. Mimozemské civilizace přece už všechno vědí, vždyť jsou před námi pozemšťany tisíce až miliony let. Jak bychom my přišli k tomu, že se jim opovažujeme něco zpochybnit! Vždyť navíc jsou i svatí, a prý bez dědičného hříchu! Pokud jsou bez dědičného hříchu, pak podle učení církve to znamená, že nebyl (není) jim odepřen Duch svatý, jak bylo Adamovi a Evě následkem prvotního hříchu. Takže vše, co budou oni dělat, bude čistě z vůle Boží. Bude to považováno za bezprostřední projev Ducha svatého. Oni budou sice církví diktovat, ale zároveň církev znovu nabude původní moc, kterou měla ve středověku. Mimozemšťané budou vyhlášeni za "mluvčí" Boha. Všechny špinavosti, které tyto bytosti napáchají, budou označovány za svatou věc. A bude to odůvodněno už osvědčeným způsobem, že boží úmysl je vždy dobrý, ať se přitom dělá ledajaké zlo. Jen my nedokážeme pochopit, že to, co je pro nás špatné, případně vůči někomu jinému, vlastně slouží našemu dobru díky "vyššímu úmyslu". Tento princip je vštěpován už tisíciletí a ještě nikdy neselhal. Už ani díky tomu nemohl, protože se hodil mnohým jiným. V první řadě různým diktátorům a "autoritám" na maskování svých neschopností a každému, kdo se snažil vydobýt si moc a potřeboval přitom beztrestně šlapat po lidských právech. Zároveň posilovala i přesvědčení o odůvodněnosti tohoto principu. Tímto způsobem si osvojili, resp. získali moc nad svědomím

člověka! Vždyť jak je možné jít proti něčemu, co je samo o sobě (sice) špatné, ale je to zdůvodněno principem vyššího dobra? Jak dokážeme něco takového prokouknout!? To ještě zatím nikdo nedokázal, a proto se to samozřejmě považuje i za důkaz opodstatněnosti tohoto principu. Jenže ani před Galileem nikdo ještě nedokázal, že Země se točí kolem Slunce a to by pak mělo znamenat, že do té doby se Slunce otáčelo kolem Země? To, že momentálně nemáme možnost dokázat nesprávnost něčeho, ještě nemusí znamenat to, že je to důkaz platnosti té nesprávné věci.

Tušíme sice, že právě uznávání tohoto principu je vlastně příčinou mnohého zla, ale tušení je jen předzvěstí znalosti. Je to něco takového, jako to bylo například v případě Velké Fermatovy věty. Matematici už dávno tušili její platnost. Můžeme dokonce říci, že si byli jisti platností, ale dokud to nedokázali dokázat, tak to bylo jen pouhým tušením. Přestože případné neplatnosti nic nenasvědčovalo. Až nedávno, když američtí matematici Andrew Wiles a Richard Taylor dokázali její platnost formou matematického důkazu, se stala i oficiálně platnou za více než tři a půl století po její formulaci.

Jak se dá zpochybnit princip, který je snad nejúčinnější zbraní zla? Dokáže to někdo? Najde se někdo, kdo vyvrátí jeho opodstatněnost způsobem, který odolá všem možným protiargumentům? Pokud totiž tuto úlohu nezvládneme, tak vždy bude možné na nás ušít nějaké zlo. Vždyť úplně na to stačí vypracování vhodných argumentů zapadajících do tohoto principu. Díky odvolávání se na nějaký vyšší princip (úmysl) nám uniká možnost ověření si tohoto "vyššího principu". Mám tím na mysli to, že jestli opravdu platí, že kvůli tomu vyššímu principu je to zlo nutné, tak to znamená, že tento vyšší princip je bez pomoci tohoto zla nedosažitelný a neuskutečnitelný.

I zde by se hodil někdo, kdo by uměl "matematicky" dokázat, že neexistuje vyšší princip (myslím tím doopravdy nějaký pozitivní vyšší princip a ne takový, který je jen uměle vyhlášován za takový, aby se dal vnutit), jehož realizaci by zásadně vyžadovalo použití nějakého zla jako prostředku. Protože jeho realizace by jinak nebyla možná. Pokud se takový "zachránce" nenajde a nepodaří se nám naši Achillovu patu v našem chápání odstranit, tak si myslím, že zbytečně čekáme místo toho jakousi spásu právě od mimozemšťanů.

No, ale moc jsem se zabořil do tohoto tématu, nechme to už tak, a pojďme raději o kousek dál. Podívejme se na to, co nám ještě zbylo.

I. kategorie:

Civilizace, které zatím nebyly vystaveny prvotnímu pokušení. Zdánlivě jednoduchá, na první pohled bezproblémová záležitost. Jenže v tomto případě vyvstává např. otázka, proč u nich to prvotní pokušení bude někdy až v daleké budoucnosti a v případě, že i oni podlehnou, tak, jak se to zpětně odrazí na těch, kteří mezitím už zemřeli a tím způsobem obešli toto prvotní pokušení. Dále by zde byla otázka individuálního pokušení a ne uplatnění jakéhosi "kolektivního pokušení" (nebo jak to nazvat) jako to bylo podle učení církve v případě Adama a Evy. Takové zařazení by také vyústilo nakonec do otázek, na které by církev věděla odpovědět pouze s ničím nepodloženými dohady, což si v dnešní době už velmi nemůže dovolit.

Co vlastně zůstává církvi? Musí si zvolit takové řešení, které bude nejvíce vyhovovat jejím zájmům. A zde se nám automaticky nabízí otázka: Nač si vlastně nad něčím takovým lámat hlavu? Vždyť vlastně stačí vědět, jak se věci ve skutečnosti mají a podle toho se zařídit a hotovo. Je to přece úplně jednoduché. Ale problém je v tom, že to by mohlo způsobit konec církve. A ptáme se ale proč?

Neomylnost římskokatolické církve. Co to vlastně znamená?

Znamená to, že co se týče dogmatiky církve, podle učení církve je v této věci absolutně neomylná. Protože teze, což dogmatiku tvoří, jsou přímo od Boha a vlastně díky tomu musí

být i pravdivé. Kdyby se dokázalo být jen o jedné jediné tezi z dogmatiky, že je neplatná, znamenalo by to, že Bůh zklamal svou církev a pak učení církve nelze věřit (důvěřovat). Takové něco by věru znamenalo konec církve. Jenže pokud církev zase něco prohlásí, co ve skutečnosti neplatí, protože se to dělá jen kvůli záchraně dogmatiky a ne z objektivního důvodu, tak se to po čase zase jen vymstí, jak to bylo už ve středověku ohledně heliocentrické soustavy, když učení církve bylo důležitější - jako objektivní pravda.

Proč potřebovala církev tezi o své neomylnosti?

Církev původně neměla ve svém učení tezi o své neomylnosti. Ani to nepotřebovala mít, vždyť ve středověku jí na to bohatě stačila inkvizice, aby každého pochybovače náležitě přesvědčila o své "neomylné" pravdě (viz. např. Galilei). Později, když už se při řešení různých sporů ohledně svého učení nemohla o inkvizici náležitě opřít, svou autoritu upevnila tím, že vyhlásila "absolutní neomylnost dogmatických tezí" a současně si své opodstatnění jakožto "jediná pravá Boží církev" nechala zakládat na absolutní neomylnosti této dogmatiky. Takto sice přešla různým nežádoucím polemikám ohledně svého učení, ale na druhé straně si zase připravila past, že pokud se ukáže třeba jen o jedné jediné tezi z její dogmatiky, že neplatí, tím pádem se už přivlastňování titulu "jediná pravá Boží (Kristova) církev" stane neaktuálním, neboť je to navázáno na tu její neomylnost. Znamená to pak začátek úplného rozvratu církve. Ten pojem "jediná pravá Boží církev" z pohledu katolické církve znamená asi tolik, že ty ostatní historické křesťanské církve, jako např. protestantské a ortodoxní církve sice také uznávají toho pravého Boha jako křesťanská církev, ale neuznávají všechny platné pravdy v této souvislosti. Jejich učení je neúplné, resp. obsahuje mylné teze. To právě učení podává jediné katolická církev a díky tomu ona je tu opravdu tou "pravou Boží církví". Podle nich, ty ostatní církve jsou jen obrazně řečeno něco podobné jako zboží II. třídy. Mohou mít sice nárok na titul "Boží církev", ale ne na titul "pravá Boží církev".

Církev má svou dogmatiku, v níž je podle svého učení neomylná (ať už to ve skutečnosti tak je, nebo není - to už je jiná otázka, to není teď tématem tohoto článku). Jejich dogmatika je tak stavěná, že kdyby se ukázala neplatnost být jen jedné jejich teze, tak by existence církve prostě ztratila svou opodstatněnost, neboť její opodstatněnost je také zdůvodněna absolutní neomylností dogmatiky ve všech svých tezích (to si ona takto zařídila ve svém učení). Ona si musí za každou cenu zachránit dogmatiku, bez ohledu na skutečnost, jinak se nezachrání. Píšu v podstatě o tom, že jaké otázky bude muset řešit v souvislosti s existencí mimozemských civilizací tak, aby se přitom celá nynější dogmatika zachovala a jaký nemalý (a nevděčný) úkol to pro ni je a jaké úskalí to skrývá.

A teď se podívejme na to, jak jsou na tom ostatní náboženství. Různé sekty raději nechme stranou, vyberme jen ty dvě nejrozšířenější: muslimské a hinduistické.

Jaký dopad by to mělo například na muslimy, kdyby se dokázala existence mimozemských civilizací? Korán (posvátná kniha muslimů), i když uznává Ježíše jako Božího proroka, nepřipisuje mu žádnou další zvláštní úlohu. Považuje ho za stejného proroka, jako byl například Mohamed. Tím pádem problémy kolem jeho vykupitelské role v souvislosti s mimozemskými civilizacemi u muslimů neexistují jako je tomu v případě křesťanství. I když by muslimským církvím existence mimozemšťanů vcelku neprospěla, otázky, které by se v souvislosti s nimi vynořily, by podstatně lépe zvládli než římskokatolická církev.

A pojďme teď dál, až do Indie. Nevím, nakolik jsou vám známy hinduistické posvátné texty. Týkají se indické "Bible". Traduje se, že tato indická "Bible", čili Vědy je starší než naše klasická, židovská Bible. Proč o tom mluvím? Je totiž zajímavé, že Vědy jsou velice podobné naší Bibli. Nemyslím teď na podobnost z toho hlediska, že obě slouží k témuž účelu, jedna je písmem svatým pro židy (Starý zákon) a křesťany (Starý a Nový zákon) a druhá pro hinduisty včetně Hnutí Hare Krišna. Mám konkrétně na mysli jejich obsahovou podobnost.

Pro ně uznat a vysvětlit existenci mimozemských civilizací není žádným problémem. Dokonce podle Véd by oni mohli napsat nějaké obecné dějiny a zároveň by mohli vydat jakýsi galaktický nebo všesvětový dějepis. Oficiální uznání mimozemšťanů by tomuto náboženství velmi hrálo do karet. Hnutí Hare Krišna by se okamžitě dostalo ke slovu. Jejich "misionáři" by zaznamenali nevídané úspěchy. Samozřejmě, na úkor křesťanských církví.

Cituji z knihy " Śrīmad-Bhāgavatam" (české vydání):

„Takto Pán vesmírů udržuje veškeré planety obydlené polobohy, lidmi a nižšími zvířaty. Bere na Sebe role inkarnací a věnuje se zábavám, jimiž zve ty, kteří jsou v kvalitě čistého dobra, aby se k Němu vrátili.

Význam: Existuje nespočetně mnoho vesmírů a v každém z nich je nekonečné množství planet, které jsou osídleny různými druhy živých bytostí v různých přírodních kvalitách. Śrī Viṣṇu se zjevuje v každém vesmíru a v každém jednotlivém druhu žijících společenství. ... Zapomnětlivé živé bytosti, očarované hmotnými kvalitami, však o království Božího syna nic nevědí. Pán proto přichází, aby buď Osobně jako inkarnace nebo prostřednictvím Svého zplnomocněného představitele, milovaného Božího syna, šířil poselství Božího království. Tyto inkarnace nebo Boží synové však nehlásají návrat k Bohu jen v lidské společnosti, činí tak všude, ve všech společenstvích, mezi polobohy i mezi jinými tvory nežli jsou lidé.“ (I. díl, zpěv 1, kapitola 2, sloka 34)

„Všechny obyvatele tří světů páčil žár obou zbraní, a každému to připomnělo oheň sāvartaka, který hoří v době zničení.

Význam: „Tři světy“ jsou vyšší, nižší a střední planety vesmíru, Brahmāstra byla sice vypuštěna na této Zemi, ale teplo ze střetu obou zbraní se rozšířilo po celém vesmíru. Všichni obyvatelé všech planet vesmíru cítili neúnosný žár a srovnávali to s žářem ohně sāvartaka. Žádná planeta proto není neobydlená, jak si méně inteligentní materialisté myslí.“ (I. díl, zpěv 1, kapitola 7, sloka 31)

„Když Arjuna viděl, že obyvatelstvo je zneklidněné a že planetám hrozí bezprostřední zkáza, ihned obě zbraně stáhl, jak si Pán Śrī Kṛṣṇa přál.“

(I. díl, zpěv 1, kapitola 7, sloka 32)

Z tohoto je vidět, že možnost inteligentního života na jiných planetách je pro ně naprostou samozřejmostí. Navíc je zde i zmínka o Božích synech, kteří se běžně reinkarnují a zároveň se tu mluví také o boji mezi nebeskými vládci o moc. Podobně jako je to v naší Bibli ohledně Lucifera a Boha.

Kromě toho znají i obdobu naší Svaté Trojice. U nich je to: Brahma (Stvořitel), Višnu (udržovatel) a Šiva (Ničitel), který je i podle nich Trojjediný-Trinity podobně jako to učí např. katolická církev.

Je zde zajímavé i to, že kromě mužské trojice disponují i ženskou božskou trojicí - Tridevi - (Saraswati, Lakšmí, Parvati), která je, jak jste se už i dovítbili, ženou mužské božské trojice - Trimúrty - Trojtvářeho (Brahma, Višnu, Šiva), a to takto:

Saraswati - Brahma, Lakshmi - Višnu a Parvati (Duga) - Šiva.

Trimúrti (Tridev)

Tridevi

Z tohoto všeho je vidět, že jejich nauka co se týče syna Božího a Trojtváře Boha je dost podobná křesťanské nauce, a proto se zvyšuje jeho šance nahradit křesťanství. Z pohledu hinduismu jim

to dokonce připadá, že nauka křesťanství je jen pokračováním jejich nauk. Vždyť křesťanství vzniklo až podstatně později než původní indické náboženství - a navíc výslovná zmínka o Bohu jako o Trojici se ve Starém zákoně nikde nevyskytuje! Přesto se mi zdá pravděpodobnější, že náboženství jako taková zaniknou a nahradí je duchovní učení bez dogmat (podobné učení buddhismu). Samozřejmě jen v tom případě, pokud se mezitím nestaneme fyzickými a duchovními otroky těch horších mimozemšťanů.

A celkem na závěr:

Samozřejmě, že k onomu zařazování podle učení církve se pak vyjádří i samotní mimozemšťané. Jakkak? Pokud to budou ti normální, tak pravděpodobně jednoduše řeknou, že všechno je úplně jinak, než jak si to myslíme, ty naše představy jsou jen takové, jaké jsme kdysi měli o ploché Zemi. A co ti horší? Ti nám zas asi jen přidají ještě další nesmysly k našim omezeným představám, udělají si ze sebe už ty zmíněné svaté a bude to pro nás ještě horší než dosud.

Poznámky:

Vznik védské literatury: 3.–4. tisíc let př. n.l. (podle indických pramenů)

Tri-dev v překladě znamená: Troj-bůh (Brahmā – Viśṇu – Śiva)

Tri-dev-i – „ – : Troj-boh-yně (Sarasvatī – Lakṣmī – Pārvatī)

Tri-múrti – „ – : Troj-tvarý, troj-itost (doslovně: mající trojí podobu)

Tri-nity – „ – : Troj-jediný, troj-itost (v křesťanství: Svatá Trojice)

Autor: Rudolf Th (rudolf.th)

Více zde: <http://www.exopolitika.cz/news/mimozemske-civilizace-a-rimskokatolicka-cirkev/>